

i Rudkjøbing tillige bestyrer. Der var altsaa Udflugt til, at der mulig kunde blive en Forbedring i hans Embedsindtægt, og derfor har den nævnte Embedsmand dette Tillæg ikke alene blot som personligt, men tillige under den udtrykkelige Betingelse forsaavidt ikke hans Embedsindtægt paa anden Maade forbedres; Tillægget vil saaledes mulig allerede i hans Embedstid kunne bortfalde. Hvad Byfogeden i Helsingør angaaer, da tilstaaer jeg, at det opførte Tillæg til dette Embede er overgaaet fra det forrige Budget, der upaatvivlelig er afsattet inden den Embedsforandring foregik med dette Embede, som nu er skeet, og hvorved den tidligere Byfoged er bleven Borgemeester i Helsingør. Som jeg allerede tidligere har berørt, vil det imidlertid være Tilfældet med flere Embeder, at saadanne Tilskud, istedetfor at være en Biindtægt, tværtimod maae ansees som en Hovedindtægt ved Embedet, og dette gjaelder navnlig om Byfogedembedet i Helsingør. Jeg troer derfor, at det er rigtigst, at dette Tilskud i Fremtiden paa de følgende Budgetter bliver opført, uden at karakteriseres som „personligt Tillæg“; thi det er aldeles vist, at Postimesteren i Helsingør maa ansees for aldeles uforholdsmæssig ringe aflagt, dersom ikke dette Tillæg til Embedet bliver tilstaaet. Hvad endelig Byfogeden i Nysted angaaer, saa kan man dog ikke betragte det tilstaaede Tilskud til dette Embede for at være af den Art, hvortil den ærede Rigsdagsmand fra Odense (Jesper sen) henførte det. Den paagjældende Embedsmand er en ældre Mand, som har et svageligt Helbred, idet han lider af en Diensvagthed, som bedvirker, at han ikke drifter sig til at søge en anden og bedre Stilling; medens hans

Svagthed dog ikke er af den Natur, at den nødvendiggjør hans Afgang, da han vel kan bestride det Embede, han nu har, men kun, som sagt, ikke drifter sig til at søge om Forskyttelse. Dette er Grunden til, at der allerede i længere Tid har været tilstaaet ham et Tillæg, da hans Embedsindtægter, som kunne regnes til i Gjennemsnit at udgjøre ialt 1279 Rbd. Netto, maae erkendes at være saa ringe, at han ikke ved Hjælp deraf, med sin talrige Familie kan finde en tilstrækkelig Existentis. Jeg erkjender, at her er et aldeles extraordinært Tilfælde, og jeg seer meget ugerne, at et saadant vedvarende Tilskud ydes en Embedsmand; thi det er upaatvivlelig principmæssigt rigtigst, at han søger Forskyttelse til et andet Embede; men jeg kan dog paa den anden Side ikke tilraade, at dette Tillæg, dersom man finder Bedkommende bør beholde det, opføres som fast eller stadigt, saaledes som af den ærede Rigsdagsmand fra Odense blev foreslaaet alternativt; thi det er ganske vist, at Embedet selv ikke behøver et saadant Tilskud i Fremtiden, og det vilde altsaa være en forøget Byrde for Statskassen, dersom det blev tillagt Embedet og ikke den nu deri værende Embedsmand.

Formanden: Med Hensyn til adskillige Ytringer, som ere faldne under Discussionen af een af de til Forhandling værende Poster, skal jeg tillade mig at henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Grundlovens § 22, hvor der udtrykkeligt siges, at Embedsmand, som forskyttes, skalle gives Valg mellem saadan Forskyttelse og Afsted med Pension efter de almindelige Regler.